

dosarul nr. 3ra-1183/19

prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Briceni (E. Tverdohleb)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (Al. Gheorghieș, A. Toderaș, E. Bejenaru)

ÎNCHEIERE

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Primăria satului Drepcăuți, raionul Briceni,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Neaun Galina, Chitaigorod Vitalie, Ceban Vladimir împotriva Primăriei satului Drepcăuți, raionul Briceni cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Primăria satului Drepcăuți, raionul Briceni și a fost menținută hotărârea din 29 noiembrie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni,

c o n s t a ț ă

La 31 iulie 2018 Neaun Galina, Chitaigorod Vitalie, Ceban Vladimir au depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Drepcăuți, raionul Briceni cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii au indicat că la 08.06.2018 prin intermediul reprezentantului lor Proca Vasile, s-au adresat către Primăria s. Drepcăuți, r. Briceni cu cerere pentru a primi certificatul privind lipsa sau existența restanțelor față de buget referitor la terenurile agricole deținute în proprietate.

Cererea în cauză a fost recepționată de către Primăria s. Drepcăuți la 08.06.2018, fapt certificat prin avizul poștal.

Reclamanții au considerat că refuzul primarului satului Drepcăuți de a răspunde la adresările lor și de a elibera certificatele solicitate, este ilegal.

Au solicitat reclamanții recunoașterea ca fiind ilegale inacțiunile Primăriei s. Drepcăuți în neeliberarea certificatelor privind lipsa sau existența restanțelor față de buget a contribuabililor și obligarea Primăriei s. Drepcăuți, r. Briceni de a elibera certificatele privind lipsa sau existența restanțelor față de buget a contribuabilului.

Prin hotărârea din 29 noiembrie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni acțiunea a fost admisă; Primăria s. Drepcăuți, r. Briceni a fost obligată de a elibera pe numele Galinei Neaun, Vitalie Chitaigorod și Ceban Vladimir certificatele privind lipsa sau existența restanțelor față de buget a contribuabilului.

Primăria s. Drepcăuți, r. Briceni a declarat apel împotriva hotărârii din 29 noiembrie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni , solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 19 martie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Primăria satului Drepcăuți, raionul Briceni și a fost menținută hotărârea din 29 noiembrie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni.

Instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată hotărârea primei instanțe care consideră că reclamanților le-a fost încălcat dreptul la petiționare, prin faptul că nu au primit nici un răspuns la cerere și nici nu le-au fost eliberate certificatele solicitate.

Instanțele au notat că reclamanții, fiind proprietarii terenurilor agricole, sunt în drept de a solicita orice informație referitor la terenurile deținute în proprietate privată. Deoarece reclamanții i-au încredințat lui Proca Vasile de a le vinde terenurile ce le aparțin și de a primi de la organele competente, inclusiv de la primărie toate actele necesare, instanțele au concluzionat că acestea tot este în drept de a solicita orice informație despre terenurile date.

La 24 iulie 2019 Primăria s. Drepcăuți, r. Briceni a depus recurs împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că în cazul în care Primăria s. Drepcăuți nu deține datele necesare pentru eliberarea documentelor solicitate, nu are sens în a o obliga de a emite vreun act.

Examinând admisibilitatea recursului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale. Conform avizului de recepție, Primăria s. Drepcăuși a primit copia deciziei instanței de apel la data de 17 iunie 2019. Prin urmare, recursul depus la 24 iulie 2019 este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Primăria s. Drepcăuți, r. Briceni nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Primăria s. Drepcăuți, r. Briceni nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2),(3),(4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art.207, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Cod de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Primăria satului Drepcăuți, raionul Briceni se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru